ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. δ΄ 18-23)
18 Ἰουνίου 2023

«Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων»

Οἱ ἄνθρωποι ἀνάλογα μὲ τὸν προσανατολισμὸ τῆς ψυχῆς τους ἀποδέχονται τὸν Χριστὸ ἢ τὸν ἀπορρίπτουν. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὴ διαφορὰ εἶναι ἡ διατήρηση τῆς ἄδολης καρδιᾶς, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀναγνωρίζει τὸν Θεὸ «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδία ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται».

Ἡ καρδιὰ κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ κέντρο τῆς ὕπαρξης τοῦ ἀνθρώπου. Ὄχι βεβαίως ἡ σωματικὴ καρδιὰ ἀλλὰ ἡ πνευματική. «Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά… ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ » (Ματθ. ιβ, 35) μᾶς πληροφορεῖ ἡ Γραφή. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ κάθαρση τῆς καρδίας εἶναι τὸ πρῶτο στάδιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὴν πνευματικὴ ἐκείνη πορεία ὥστε στὴν θέση τοῦ θυμοῦ νὰ ἐγκατασταθεῖ ἡ ἀγάπη, στὴ θέση τῆς ἐπιθυμίας ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ στὴ θέση τοῦ ἄκαρπου λογισμοῦ ὁ Θεός. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἡ μονολόγιστη εὐχὴ τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξαν τὰ βιώματα τῶν Ἁγίων κάθε ἐποχῆς.

Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ξεκαθαρίσει στὸ νοῦ του ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πρώτη ἀγάπη. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔπονται. Ἡ καθημερινότητα καὶ ἡ βιοπάλη νὰ μὴν ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς ζωῆς καὶ τῶν διαλογισμῶν ἀλλὰ μὲ βάση τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ νὰ ἐξηγοῦνται οἱ χαρές, οἱ λύπες, ἡ καθημερινότητα, νὰ ἀντιμετωπίζονται τὰ προβλήματα. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς του ἔχει ἰσορροπία καὶ δὲν διακατέχεται ἀπὸ ἄγχος ἢ πανικό. Ἡ ζωή του ἔχει σκοπὸ τὴν ἕνωση μὲ τὸν Θεό. Σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση ἡ ζωὴ εἶναι ἄσκοπη καὶ αἰτία δυστυχίας καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος βγάλει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς του τὸν Θεὸ τότε στρέφεται στὰ κτίσματα ἀντὶ στὸν Κτίστη καὶ δὲν βρίσκει λύτρωση στὴν ἀναζήτησή του γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλασθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ τὸν Θεὸ προκειμένου νὰ ζήσει μὲ τὸν Θεό. Κανένα ὑποκατάστατο δὲν γεμίζει τὸν ἄδειο χῶρο τῆς καρδιᾶς του καὶ εἶναι δυστυχισμένος. Σήμερα, δισεκατομμύρια ἄνθρωποι βρίσκουν τὴν ἰσορροπία τους μὲ ψυχοφάρμακα, χωρὶς ὅμως στὴν οὐσία νὰ ἐπιλύουν τὸ πρόβλημα τῆς ψυχῆς τους, ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα χημικῆς ἐπεμβάσεως, ἀλλὰ πνευματικῆς καταστάσεως.

Στὴν Εὐαγγελικὴ διήγηση οἱ ἁπλοῖ ψαράδες τῆς λίμνης Γεννησαρὲτ ἀναγνώρισαν τὸν Κύριο καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Τὸ κριτήριο ἦταν ἡ ἁπλότητα καὶ ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς τους. Τὸ κήρυγμά τους ἦταν ἔκφραση τῆς ἐμπειρίας τους ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοσύστασης τοῦ χαρακτήρα τους. Δὲν ἐκήρυξαν μὲ βάσει τὴν διαλεκτικὴ ἢ ἄλλη μέθοδο ἀπόδειξης ἀλλὰ μὲ βάσει τὴν ἁπλότητα τοῦ νοῦ τους.

Κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο: «οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν ἀλλὰ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας…ὅτι τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Κύριος ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνει» (Α΄Κορ. α, 21 κ.ἑ.). Ἂν ὁ Θεὸς προσεγγίζετο γνωστικῶς μόνον, τότε μόνον οἱ ἔξυπνοι αὐτοῦ τοῦ κόσμου θὰ τὸν γνώριζαν. Ὅμως ἀποζητᾶ «καρδίαν καθαρὰν καὶ πνεῦμα εὐθές» ἐπειδὴ στὶς καθαρὲς καρδιὲς ζεῖ ὁ Θεός.

Σήμερα ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἁγίους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς τους, τὸ ἀποστολικὸ κήρυγμά τους καὶ ἀσφαλῶς ἡ εὐδοκία τοῦ Κυρίου θὰ ἁλιεύσει καὶ πάλι τὴν ψυχὴ τοῦ κόσμου καὶ θὰ τὴν ὁδηγήσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν εὐθεία ὁδὸ τοῦ φωτός, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ζωῆς.

Ἀμήν.